



چەنگ زەنانی «راوه شوور و بهراز» هکەمی تاق بوستان  
کیتی بیستون - کرماشان  
«هیلکاری هونەرمنەند هادی زیائەدینی - سنه»

له ڕیزی خوارووی ڕاوه شووره که شدا (\*) سییه مین موسیقاژهنی لای چه په وه، نامیتریکی ڕهزمی تایبه تی ده کوتی، که به پیچه وانە نامیتره کانی تره وه، لوله بییه. که ناوقه ده که ی باریکتره و ئەمسهره و سهره که یشی پانترن. ئەم نامیتره، به شیوه یه کی ئاسویی، به که مسهره وه ده به ستری و به ئاسانیش ده توانی له ههردوو سهره وه، به دهستی راست و دهستی چهپ، بکوتری، که ئەم نامیتره، کوتومت دههۆلی ئیستایه. به لام دههۆلیک، که ههردوو سهره که ی له ناوقه ده که ی پانتر بن.

له سهردهمی ساسانیدا، نامیتری تری ڕهزمی هه بوون، وهک **دومبەگ**، که ههروهک دومبەگی ئیستا بووه، ههروهها **زنجیر**، که به زمانی په هله ویش ههروایان پی وتوه و هه مان **زنجیری ئیستایه** و بریتی بووه له **زنجیریک**، که ئەلقه و زهنگۆله ی پیوه هه لاسراوه و له سهردهمی دواتردا، له هاتنی ئیسلامدا، زۆتر لای دهرویشه کان، برهوی هه بووه و له کۆری زیکر و سه ما و «سماع» ی عارفانه دا، به کاریان هیتاوه.

نامیتری تری سهردهمی ساسانی، **چهغانه**، یان **چهقوانه** بووه، که دوو داری باریکی تاشراو بوون، ئەمسهره و سهره کانیان، به شتیکی تر به یه که وه، گرتدراون و زهنگ و زهنگۆله یان پیوه به ستوون و به دهسته وه به ستراون و له کاتی جوولاندنه وه و له راندنه وه یاندا، زهنگ و زهنگۆله کان، زرنگانوه ته وه.

نامیتری تری موسیقای ده وه ی ساسانی، **کهوچک** بووه، که بریتی بووه له دوو پارچه داری باریک و تاشراوی ریک و لووس و هه ربه که یان، وهک شیوه ی ده می که وچک، چال و پان بووه، به جوۆی کاتی ئەلقه یه ک، یان زهنگۆله یه کیان له ناو به کیک له م چالانه دا، دانابی و رووه چاله کانیان به رامبه ر یه کتر، به یه کدا دابی، دهنگی لیوه هاتوه.

نامیتری «کۆس» یش، له نامیتره ڕهزمیه کۆنه کانه، که واژه ی **کۆس** له زمانی فارسیدا، به مانای **کهوتن** و **داچوون** و **هارین** دیت و ئیستاش له زمانی کوردیدا، به مردن و لیقه و مان و زبانی گه وره و ئەو جوۆه کارساتانه ی ده بنه مایه ی خه می گه وره، هه ر ده لێن: **کۆس** «کۆس کهوتن» (\*\*).

(\*) شوور: که به عه ره بی پی ده لێن: آیل و، به فارسی پی ده لێن: گه وه زن، ئەو ناژده یه، که له تۆر مه و بنه چه ی ئاسکه، به لام له ئاسک گه وره تره و شاخه کانی په ل په ل. زۆرم پرساری ناوی ئەم ناژده له شاره زابان و راوکارانیش پرسی، وتیان له هه ندی ناوچه ی کوردستان، فیله گێژه ی پی ده لێن، له ناوچه ی موکریانیش: بزنه کیتی پی ده لێن... به لام له راستیدا بزنه کیتی بییه. به داخه وه ئەم ناژده، ئیستا له کوردستان زۆر که م و ده گمه ن بوته وه.

(\*\*) هه ر بوۆه تا ئیستاش نامیتری دههۆل، له چه مه ریدا به کار ده هیتری.

له م تیپی موسیقاژهنانه دا، به که مین که سی لای دهسته چهپ، نامیتری نای، یان سوورنای ده ژهنی، دووه مین که سییش نامیتریکی چوارگۆشه ی به دهسته وه یه که به لای زۆره وه، جوۆریکه له دهف. شیوه ی ده ست به رزکردنه وه ی ئەم ڕهزم کوتانه ش، له پیش هه موو شتیکیدا، سه رنج بو ئەوه ڕاده کیشن، که ئەمجوۆره ده فانه، واته: ده فی چوارگۆشه، له م ڕۆژگاره دا، له ناوچه کانی میسر و سو ریادا، برهویان هه یه.

نامیتری دایه ره ش، له کۆندا چه مه ریان پی وتوه و له زمانی په هله ویشدا که مه ر ی پی ده لێن. واژه ی **تۆف**، یان: ده فیش، به لای «عیبری» یه وه به مانای کوتان دیت.

لای راستی تیپی موسیقای سو یاییش، له **راوشووره که دا**، شه ش موسیقاژهن، له دوو ڕیژدا، به رچاو ده که ون، که ۳ موسیقاژهنی لای سه روویان، دانیشتون و سییانه که ی خواروویان، به پیوه وه ستاون. به که مین موسیقاژهنی لای چه پی ڕیزی سه ره وه یان، نامیتریک ده ژهنی، به لای زۆر و به دلنیا بییه وه، هه ر ئەو نامیتری «کۆس» ه بیت، که له و کاته دا گه وره ترین نامیتری ڕهزمی بووه؛ سییه مین موسیقاژهنی هه مان ئەم ڕیژه، «نه قاره» یه کی بچوکی له به رده می خویدا داناوه.

(So- eul- nai) یان: سونا (So- na) و هەر له ئیترانیسهوه گه یهوه ته ئاسیای ناوهندی (۲۳، ۴۰) له دوو واژهی **سوور** و **نای** پیکهاتوه، که واژهی **سوور** له ناو کورددا، به مانای **شادی** و **جهژن** و **ناهنگ** و **زهماون** دیت، بۆیه دهوتری: **خهتهنه سووران**، یان لهو سهردهمانه دا، که دهره بهگ له ناو کۆمه لگای کورده واریدا، دهستی رۆیشتوو و بۆ هەر بۆنه یهک، بیانوییه کی به جووتیاران گرتوه، کاتی ماله جووتیاریک **زهماون** و «**شایی**» یان کردبی، **سوورانهی لی** سه ندوون.

واژهی «نای» ش، ئاشکرایه که مانای «قامیش» ه و له شیعری فولکلۆری کوردیدا، له سه دان ساله وه و تراوه.

بالآت به وینهی **نایچهی شه مییران**  
مه دحی کویت بکه م، هه ی باوان ویران!

که واته **سوورنای**، که دهنگی بهرزه و بۆ ئه وه ده شیخ له هه وای ئازاددا بۆ شادی و ناهنگ بژهندری، بۆیه سوورنای به واته **قامیش** «نای» ی ناهنگ و شادی (\*) که ئه م واژه به له زمانی په هله ویشدا، هەر هه مان مانای هه به (۸۳، ۴۰) و ئه گه ر له یه که مین مۆسیقاژه نی لای چه پی تابلۆی **راوه شوور** و **بهرازه کهی** تاق بوستانی باسکراو، وردبینه وه، بۆمان دهرده که وی، که ئامپیریک ده ژهنی، کوتومت له شیوهی **سوورنای** دایه.

ئه و پشکنینانه ش که له م دواییانه دا، له «**حَضَر**» ی لای مووسل کراون، ده یسه لپین که ئامپیری **سوورنای**، ده گه رپتته وه بۆ سه رده می پیش ئیسلام، بۆ سالی ۱۶۰ ی زایین (۸۳، ۱۰۰).

دوکتۆر مهدی فروغ له باسی «سوورنای» دا، ده لێ: جوړیک **سوورنای بچووک** هه به و دهنگی زۆر خو شه و زۆرتر له ناوچه کانی **ئه رزه روم** و له ناو هۆزه کانی کورددا، بره وی هه به (۹۰، ۴۰).

له سه رده می ساسانیدا، جگه له ئامپیری **سوورنای**، ئامپیری «شمشال» یش، به هه موو جوړه کانیه وه، زۆر بایه خی پیدراوه و گه لێ «**سینی** و **قاپ**» ی سه رده می ساسانی، که له م دواییانه دا بینه رانه ته وه، وینه ی شمشال ژهن و «نایژهن» یان تێدایه.

به لām ئاشوورییه کان له پیش ساسانییه کانه وه شمشالیان به کاره ییناوه. کۆنترین

(\*) هه رچه نده پتی تێده چی واژهی «سوور» مانای «خوین و کوست و لیقه ومان» یش بگه به نی، چونکه ئامپیری سوورنای بۆ چه مریش به کارده هینری.



جامیکی زیوینی زه رکه فکراوی سه رده می ساسانی  
چه قه وانه به ده ست و سه ما به پی  
تاران موزه ی ایران باستان

«**کۆس**» یش به گشتی، بریتی بووه له **ده هۆل**، یان ته پل و **نه قاره ی** گه وره. به لām جیاوازی ئه م، له چاو ئامپیره کانی تردا، ئه ویه که جهسته ی ئه م ئامپیره، به شیوه ی **کاسه**، یان **نیو کاسه** یه.

ئه ولیا چه له بی دهریاره ی **کۆس** ده لێ: رابه ر، یان پیری کۆس، خاقانی تاتار بووه. له به رئه وه به م ئامپیره ده لپین کۆسی خاقان، هتد. (۱۱۹-۱۲۳).

وهک له ناوی ئه و ئامپیری مۆسیقا ییانه ی سه ره وه دا بۆمان دهرکه وت، زۆریه ی ئه و ئامپیرانه ی له سه رده می ساسانیدا به کار هینراون، ئیستاش له ناو کورد و لای دراوسێکانی کورد، هه مان ئه م ئامپیرانه، هه ن و به کار ده هینرین، که هونه رمه ند وربا ئه حمه د، له کتیبی «ئامپیره کانی مۆسیقای کوردی» دا، ناوی «ته پل، ده ف، ده هۆل، سوورنای و شمشال و... هتد»، وهک ئامپیری مۆسیقای کوردی به سه ر کردوونه ته وه (۸۶، ۱۷۵). بۆیه به پیتیستی ده زانم، له سه ر ناوی هه ندی له و ئامپیرانه، له نگه ریکی کورت بگرم و بلیم:

**سوورنای**، که له ئامپیره دیرینه و زۆر بلاوه کانه له ناو کورد دا و ئه م ناوه ش وهک **فارمه ر** ده لیت: به هه مان شیوه له **چین دا**، پتی ده لپین: سوئرنای (Suerh- Nai) یان: سوئل نای

شویته واریکی ئاشووری، که نزیک بیت به شمشال، نامیتریکه له شیوهی شاخی ئازدلیکدا، له سهه بهردیکی تاشراوی لای گلکۆی سهنحاریب دۆزراوه تهوه (٤٠، ٨٢).

لیکۆله رهوانی موسیقای دیرینه، لهو باوه ده دان که **شمشال**، له باوترین و کۆنترینی ئه و نامیترانه یه که له هه زاران سالانی به رینه وه، هاو پیتی دهنگ و ئاره زووه کانی مرۆف بووه. له م رووه به سه رهات و رووداوی زۆر ده گینه وه، له وانه: گوايه سه زره تی **موسا** له ئاره زوومه ندان و دل به سه ته ی شمشال بووه و به نامیتریکی ریزلیگی راویش داده نری، هه ر بۆیه ئایینی ئیسلامی سه حه رمی نه کردووه و له کۆر و دانیشتنی تاییهت و ئاهه نک و شادیدا، به کاریان هیناوه (٤٠، ٨٦) و بۆ چاره سه ری نه خۆشییه کانی ده رووناسی به کاریان هیناوه. یه کیکیش له به لگه کانی ته مه ن درێژی ته م نامیتره، ئه وه یه که وه ک و قمان له زمانی په هله و بیشتا، هه ر به هه مان ناوه وه، ناو براوه (٤٠، ٨٣).

ئه و نووسه رانه ی به ر له هه موو نووسه رانی ئیسلام، ناوی ته م نامیتره یان بر دووه، **جاحظ** بووه، که ده لێ ئه رده شیتری ساسانی، مامۆستایانی موسیقا و گۆرانی، له پله ی شازاده و سواران داناوه و ده سه ته ی شمشال ژهن و چه نگ ژه نانیسی له پله ی سییه مدا، داناوه (٤٠، ٨٣).

میژوو نووسی ناسراوی عه ره ب: «مه سه عودی» یش، له **مروج الذهب** دا، کاتی ئاماژه ی بۆ ناوی نامیتره کانی سه رده می **ساسانی** ده کات، ناوی **شمشال** و **نای** پیکه وه دینی و له ریزی چه نگ و ته نبوو و به ربه تدا، دا یان ده نی، ئه وسه باسی موسیقای کوردی ده کات و هه ر له باره ی شمشاله وه ده لێ: شوانه کورده کان شتیکیان به کار ده هینا، که فوویان پیاده کرد، دهنگی لیوه ده هات؛ به مه ئه گه ر میگه له کانیان بلاوه ی بکر دایه، کۆیان ده کرد نه وه (٦٨، ١١٣). دیسان ئیبن **خر دابه ش**، ته م باسه ی بۆ کتیبه که ی خۆی گواسته ته وه، که ناوی ناوه **نیده فی اللهو والملاهی** (٦٨، ١١٣).

نووسه ری کتیبه «الأغاني» ش، سه بارهت به شمشال ده لیت: جووله که کان، له سه ده ی یه که می کۆچیدا، شمشالیان وه ک نامیتریکی جهنگی و سوپایی به کار هیناوه (٤٠، ٨٦).

نووسه رانی دیرینه ی عه ره بیهش (\*)، ناوی شمشالیان به هه مه جوهر باس و خواس لیکردووه له وانه: ئیبن سینا، ئه بو مه نسور ئیبن حوسین محمه مده ی ناسراو به ئیبن زیله و ئه بو عه بدوللا محمه مده بن ته حمد ئیبن یوسف خوارزمی (٤٠، ٨٥) و فارابی و عه بدولقادر مه راغه یی و... هتد. (٤٠، ٨٧).

(\*) مه به ست له دهقی نووسینه کانیانه، که به زمانی عه ره بیهه.

جگه له مانه و له کتیبه **هه زار** و **یه ک** شه ویشدا ناوی شمشال به و جوهر ناو براوه، که هه م له کۆری ئاههنگ و شادی و لای شوان و له کاروباری جهنگی و سوپاییشتا، له هه وای ئازاددا، به کار براوه (٤٠، ٩١).

له زمانی «یۆنانی» شدا، په ندیکیان هه یه، ده لێ: مرۆقی زۆر بیژ، له شمشالی عه ره ب ده چی (٤٠، ٩٢).

\*\*\*

... هاوبه شی و به شداری کردنی کورد، له و پۆژگار ه زپینه ی ساسانی دا، له هه موو براوه کانی گه شه کردنی ده و له ته که به گشتی و به تاییه تیش له مه یدان ی **موسیقادا**، وای له هه ندی کوردناس کردووه، که سه ره وه ریه کانی ته و که له پوره موسیقاییه ی ساسانی، به ری رهنج و ماندوو بوونی کوردیشی پیوه بیت، بۆیه سه بارهت به توانای دا هینه رانه ی کورد، له و پۆژگارانه دا، کوردناسی ناسراو تو ما بو ده لیت: «له سه رده می ساسانیه کاند، کورد، موسیقاییه کی یه کجار به رزیان هه بووه». ته نانهت به مه شه وه ناوه ستی و هه ر له مه ر موسیقای ئه و کاته ی کورد، ده لیت: «موسیقای کوردی، کاری کردۆ ته سه ر نه ته وه کانی دراوسیسی» (٨٨، ١٤٥).

دیارترین موسیقازانه کانی ته م سه رده مه: **نه کیسا** و **پاریه د** بوون، که وه ک ده گینه وه **نه کیسا** جگه له وه ی له چه نگ ژه نداندا زۆر به ناویانگ بووه، (٤٠، ١٠٩) له هه مان کاتیشتا، ئه وه نده دا هینانی موسیقایی کردووه، بۆ هه ر پۆژتیکی هه فته، ئاوازیکی تاییه تی داناوه و به م پییه ش بۆ پۆژه کانی مانگ و سالیش، واته بۆ هه موو پۆژه کانی سالیش، ژماره ی (٣٦٠) ئاوازه لی جیاوازی داناوه. که ناوی هه ندی له و ئاوازه، تا ئیستاش ماون و پارێزاون و هه ندیک نووسه ر، ته قه للا ی په یدا کردنی ناوی ٧٢ له م ئاوازه ی داوه (١٩، ٩-١١). به للام شاعیری گه و ره، نیزامی گه نه وه ی (?- ١٢١٧ زایین)، له داستانی **شیرین** و **خه سه ره که یدا**، ناوی ته نیا (٣٠) له م ئاوازه ی به یاد کردۆ ته وه و دوای ته میش، شاعیری گه و ره ی **کورد خانای قوبادی** (١٧٠٠- ١٧٥٩ ز)، له وه رگیترانی داستانی ناو براودا، بۆ سه ر زمانی کوردی «شیوه ی گۆران»، هه مان ناوی ته و (٣٠) ئاوازه ی دووباره کردۆ ته وه.

هه رچه نده له به سه ر کردنه وه ی ناوی ته و ژماره ئاوازه دا، نازانی چه ند ئاوازیان تاییهت بوون به هونه ری کوردیه وه، به للام جیی دلخۆشییه که پیش ته وه ش **نیزامی گه نه وه ی**، ناوی ته و ئاوازه، تو مار بکات، **شه میسی قه یسی کوری پازی** له کتیبه به ناویانگه که یدا: **المعجم**

في معاير اشعار العجم (٢٤، ١٢٨)، که نزیکه‌ی (٨٠٠) سال له مه‌وبه‌ر، واته سالی (١٢١٧ زایینی)، له مه‌روه نووسیوتتی و له دووتوتی به‌یته شیعریکدا، ناوی ئاوازیکی کوردی، به‌ناوی «ئاوازی هورامانی» به‌مجوره دیتی:

لحن اورامان و بیت په‌لوی  
زخمه‌ء رود و سماع خسروی

هه‌روه‌ها «عباس اقبال» یش، له‌م سالانه‌ی دواییدا، ناوی هه‌مان ئاوازی هورامانی دیتی، که گومان له کوردی بوونی ئەم ئاوازه‌ ناکرێ و ئەم ئاوازه‌ی «هه‌ورامانی» ش (٤، ٧-٧١) (١)

یه‌کیکه له پاشماوه‌ زیرینه‌کانی ئەو رۆژگاره‌ی ساسانی، واته سه‌رده‌می پیش هاتنی ئایینی ئیسلام و تاییه‌مه‌ندییه‌کانی ئەم ئاوازه، ده‌یسه‌ملین و ده‌یسه‌نه‌وه سه‌ر هونه‌ری دانیشتوانی ئەو جوگرافیا‌یه‌ی له‌و رۆژگاره‌دا پیتی و تراوه: **فه‌له‌ویات**، ئەو جیگایه‌ش هه‌ر شوینی کوردستانی ئیستانیه و له‌ناو کوردستانیشدا، دیاره له ناوچه‌ی **هورامان** زیاتر ده‌بی کۆتی تر بیت!

لێرده‌ها به‌ دلنیا‌یه‌وه، سه‌باره‌ت به‌ **ئاوازی هورامانی** ده‌لیم: ئاوازی هورامانی، هه‌ر ئاوازی سیاوچه‌مانه و هۆره‌ی ئیستای ناوچه‌کانی **هورامان** و **کرمانشان** و **لوپستانه**، که له‌و سه‌دان و هه‌زاران ساله‌وه، تا ئیستا وه‌ک خۆیان پارێزران.

مانه‌وه‌ی ناوی ئەم ئاوازه‌ی **هورامانی**، له‌و سه‌دان ساله‌ ده‌ووره‌وه، تا ئیستا و هه‌ر به‌و ناوه‌وه، باشت‌رین به‌لگه‌یه‌ بو‌ئ‌وه‌ی بلێین گه‌لی کوردیش له‌ دێرزه‌مانه‌وه، خاوه‌نی هونه‌ر و مۆسیقا و هونه‌رمه‌ندانی مۆسیقازانی خۆی بووه، که وه‌ک له‌ نووسراوی کۆنینه‌ی میژوویدا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ سیماکانی سه‌روم‌ری ئەو کاره‌ دێرینه و هونه‌ریانه‌ی کورد، وایان لێکردوه تاییه‌مه‌ندی هونه‌ری خۆی پاریزێ و شان به‌شان و پێ به‌پیتی دراوسێکانیش، وه‌ک خاوه‌ن هونه‌ریکی جیاواز، سه‌یری بکه‌ن و ئەو خانه و مۆرک و شه‌قله‌ی، پیتی ده‌وتری تاییه‌مه‌ندی نه‌ته‌وايه‌تی، له‌ دێرزه‌مانه‌وه له‌گه‌ل خۆی هینابیتی و بۆی بوویته‌ پیناسه و ناسنامه. بۆیه له‌م رووه‌وه کۆمه‌له‌ی **أخوان الصفا**، که عه‌ره‌ب نه‌ژدان و هه‌زار سال به‌ر له‌ ئیستا، له‌ شاری **به‌سه‌ری** خوارووی عیراقی ئیستادا ژیاون، له‌ نووسراویکیاندا ناوی **گۆرانی کوردی** یان هیناوه و ده‌لین: «هه‌ر گه‌لیک بۆ خۆی، خاوه‌نی

(١) هه‌روه‌ها: محمد حسین قریب شمس الدین، تاریخ موسیقی، با اهتمام روح الله خالقی، انتشارات هیرمند چاپ دوم، تهران ١٣٦٢، س١٨

ئاواز و گۆرانی تاییه‌تی خۆیه‌تی، که چیتێ لێ وه‌رده‌گری و پیتی دلخۆش ده‌بی، ئەوه‌نده‌ش چیت له‌وه‌ی خۆیان وه‌رده‌گرن، ئەوه‌نده‌ چیت له‌ هی گه‌لیکی تروه‌رناگرن، وه‌ک گۆرانی گه‌لانی: ده‌یله‌م، تورک، عه‌ره‌ب، **گورد**، ئه‌رمه‌ن، زنجی، فارس و پۆم» (٣٧، ٢٩٥)

که بیگومان ئەم تاییه‌مه‌ندییه‌ی **گۆرانی کوردی**، که کۆمه‌له‌ی **أخوان الصفا**، له‌ پیش هه‌زار ساله‌وه باسی ده‌که‌ن، ئاکامی خه‌ملینی له‌و هه‌زار ساله‌ش کۆنتره‌ که ئەوان باسی ده‌که‌ن و ئیمه‌ش مه‌به‌ستمانه‌ بیبه‌ینه‌وه بۆ سه‌رده‌می پیش‌تریش.

هه‌ر له‌و ئاوازه‌ی له‌ نووسراوی کۆنی دراوسێکانی کورد دا، ناویان هاتوه‌ و تاییه‌تن به‌ کورده‌وه، چه‌ند ئاوازیکن، له‌ لیستی ئاوازه‌گه‌لی سه‌ره‌کی و بنچینه‌یی ئیتراندا هه‌ن، وه‌ک: ئاوازی کورد و زه‌نگوله‌ و میگه‌لی، که «میرزا محمه‌د فرسه‌ الدوله - ١٨٥٤ز - ؟» شیرازی، له‌ کتیبه‌ به‌ نرخه‌که‌یدا «بحور الالحان»، له‌ ته‌ک ناوی ئاوازه‌لیکی تردا، ناوی هیناون (١٩، ١٢٠). که ئەم ناوانه‌ش بێ سێ و دوو، له‌ داهیتان و ناوانی کورد، خۆیه‌تی و ریتی تیناچی بیانه‌یه‌ک به‌ کورد، ئەو ئاهه‌نگ و مه‌قامانه‌ی به‌و جۆره‌ ناوانی... به‌لکو ئەو ئاوازه‌، ده‌بی ده‌ست نیتێ هونه‌رمه‌ندای کورد، خۆی بێ و شوین په‌نجه‌ی کوردی پتیه‌ دیار بێ.

ئمه‌ له‌ لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ناوه‌ینانی ئاواز و مه‌قامی کوردی، له‌ دووتوتی کتیبی کۆنی فارسی و ئیستاشدا، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌شن، که له‌و فه‌ره‌ه‌نگه‌ هاویه‌شه‌ دێرینه‌یه‌ی ئەم جوگرافیا‌یه‌دا، به‌و هۆیه‌وه که هونه‌ری کوردیش خۆی سه‌پاندوه و جیتی خۆی کردۆته‌وه، نه‌توانرێ پشت گۆی بخرێ و له‌بیر بکرێ.

... که هه‌ر ئەم هۆیه‌ وایکردوه هونه‌رمه‌ندانی به‌ناویانگی گه‌لانی دراوسیتی کورد، له‌ مۆسیقازانان و گۆران‌بیتان، به‌تاییه‌تی هونه‌رمه‌ندانی فارس و تورک، له‌ دێرزه‌مانه‌وه و تا ئیستاش، له‌ کاتی گۆرانی وتن و مۆسیقا ژه‌ندن دا وه‌ک نمونه‌ی: محمه‌د ره‌زا شه‌جه‌ریان و هابیل عه‌لیوف و زۆری تریش، به‌ ریکوره‌وانی ناماژه‌ بۆ ئەو میلۆدیه‌ کوردیانه‌ بکه‌ن، که له‌ هونه‌ره‌کیاندا که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون و به‌کاریان بردوون.

\*\*\*